

בס"ד. ר"ד בעת סעודת ליל א' דחג הסוכות, ה'תשכ"ז.

רשימה פרטית בלתי מוגה

א. כ"ק אדמו"ר שליט"א צוה להרי"כ לנגן, והתחיל לנגן ניגון שלש התנועות — להבעש"ט המגיד ורבינו הזקן.

הרש"ג אמר, שבליובאוויטש לא שמעו ניגון זה, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א, שגם הוא לא שמע ניגון זה קודם בואו לכאן, אבל, כאשר הרב שמואל זלמנוב הדפיס ספר הניגונים בחיי כ"ק מו"ח אדמו"ר, הכניס שם גם ניגון זה (בתוספת הקדמה כו'), ונתקבל הדבר אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר.

כ"ק אדמו"ר שליט"א העיר בנוגע להשייכות של ניגון זה להבעש"ט, שמלבד ניגון זה, אין ניגון אחר מהבעש"ט.

הרש"ג: מהו הטעם ששלש התנועות של הבעש"ט המגיד ואדה"ז מנגנים בניגון אחד, ואילו בנוגע להספרים שלהם — כתר שם טוב, אור תורה וספר התניא [שע"פ דברי כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע² צריכים להיות בביתו של כל אחד, ומספרים, שאדנ"ע הי' מעיין בג' ספרים אלו לפני שהי' מקבל ל"יחידות"] — אמר אדנ"ע שלא יכרכו אותם ביחד? כ"ק אדמו"ר שליט"א: לא שמעתי טעם על זה.

אבל יש לומר, שבנוגע לספרים, מתעוררת שאלה באיזה אופן לכורכם: מחד גיסא — יש מעלה בכתר שם טוב ואור תורה, כיון שקדמו לספר התניא, אבל לאידך גיסא — יש מעלה בספר התניא שנכתב ע"י רבינו הזקן בעצמו, משא"כ אור התורה וכתר שם טוב, שנכתבו ע"י תלמידיהם. ולכן, אין לכורכם יחד;

משא"כ בנוגע להניגון הנ"ל, ששלש התנועות מתייחסים להבעש"ט המגיד ואדה"ז בעצמם.

ומה גם שה"מבינים" אומרים, שהתנועה הב' היא פירוש לתנועה הא', ועד"ז בנוגע לתנועה הג'.

(1) ראה גם ר"ד ליל ב' דחה"ס (בעת 2) ראה סה"ש תש"ט ס"ע 336 ואילך. (הסעודה) דאשתקד בסופה (ת"מ חמ"ה ס"ע וראה גם ת"מ חל"ח ס"ע 304. (62).

וסיים: ע"פ הידוע בנוגע להחידוש שלאחרי פטרבורג³, שזהו ע"ד שטר שיצא עליו ערעור ונתקיים בב"ד⁴. ובנוגע לעניינינו: כיון שהי' כעין ערעור על ניגון הנ"ל — ינגנו אותו עוד הפעם.

ב. הרי"כ סיפר⁵ שכ"ק אדמו"ר מהוריי"צ הי' אומר — בהראתו באצבעו — כאן יושב הבעש"ט, ולימינו המגיד, ולאחריו אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי והצמח צדק, ולשמאלו — אדמו"ר מהר"ש ואדמו"ר מהורש"ב. ואמר אז כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ, שהוא רואה אותם!... ושאל אותי, האם גם אני רואה... והפטיר הרי"כ בבת-שחוק: אילו הייתי רואה אותם, לא הייתי יכול לאכול!... והוסיף: גם עכשיו אומרים בנוגע לאושפיזין, שאברהם אבינו נמצא כאן, ואעפ"כ יכולים לשבת ולאכול... וכ"ק אדמו"ר שליט"א הגיב על דבריו בשחוק רב.

הרי"כ שאל, מהו הענין שמצינו בנוגע לאושפיזין: "ליעול אברהם ועימי יצחק וכו'" — למאי נפק"מ מיהו האושפיזא של יום זה, הרי בכל יום באים כל שבעת האושפיזין?

וענה לו כ"ק אדמו"ר שליט"א: אפשר לבאר זאת ע"פ משל מעניני ה"מסחר", שזהו כמו שישנו בעל-הבית, ונוסף לכך ישנם גם שותפים כו'. דובר גם אודות ענינים של האושפיזין: אברהם — חסד, ויצחק — גבורה, וההתכללות שלהם — חסד שבגבורה או גבורה שבחסד.

ג. הרש"ג שאל אודות מ"ש בספר המנהגים "שמחת החג מתחילה ליל ראשון דחג הסוכות", האם הכוונה לשמחת בית השואבה. ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א, שבזמן הבית התחילה שמחה זו בליל שני של חג הסוכות, אבל בזמן הזה, שביהמ"ק אינו קיים, ואין ניסוך המים (כי אם ברוחניות הענינים, בנוגע למים דתורה כו'), מתחילה השמחה מיד בלילה הראשון? (והוסיף בבת שחוק: אילו יישר חילי, הייתי מוסיף ענין של שמחה גם בערב חג הסוכות...).

ד. דובר גם אודות החביבות דמפטיר יונה, ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א, שאיתא בספרים שזהו סגולה לגשמיות⁸.

(7) ראה גם שיחת שחוקהמ"ס ס"ב (לקמן ע' 113). וש"נ.

(8) ראה גם ר"ד מוציוהכ"פ תשכ"ג (תו"מ חל"ה ע' 44). וש"נ.

(3) ראה סה"ש תורת שלום ע' 26.

(4) ראה סה"ש תש"א ע' 149.

(5) ראה גם ר"ד ליל ב' דחה"ס הנ"ל

בתחלתה (תו"מ שם). וש"נ.

(6) ע' 66.

כ"ק אדמו"ר שליט"א התעניין אצל זקני החסידים, האם שמעו אודות גיסו של כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, ר' משה הכהן האַרנשטיין, שהי' נוהג לעלות למפטיר יונה (במנין של כהנים).

